

Erik den Rødes Saga

Thorvald hed en mand. Han var søn af Asvald, der var søn af Ulf, søn af Okse-Tore. Torvalds søn hed Erik den Røde. Far og søn tog på grund af nogle drab fra Jæren til Island og tog land i besiddelse på Hornstrandene og bosatte sig på Drangerne. Der døde Torvald.

Erik fik nu Torhild til kone, datter af Jørund Atlessøn og Torbjørg Skudebarm, som, på det tidspunkt, var gift med Torbjørn fra Høgedal. Erik flyttede så fra det nordlige Island ned til Høgedal, hvor han ryddede land og bosatte sig på Erikssted ved Vandshorn.

Så udløste Eriks trælle et jordskred over Valtjovs gård Valtjovssted. Ejolf Søle, Valtjovs °frænde, dræbte trællene ved Skejdsbrinkerne oven for Vandshorn. Til gengæld dræbte Erik - Ejolf Søle. Han dræbte også Holmgangs-Ravn ved Legskålerne. Gejrsten og Od på Jørve, Ejolfs frænder, tog søgsmålet op efter hans død, og Erik blev nu forvist fra Høgedal. Erik tog senere Brogø og Øksneø i besiddelse, men boede på Tråddene på Sydø den første vinter.

Da lånte han Torgæst nogle bænkestokke. Senere flyttede han til Øksneø og bosatte sig på Erikssted. Nu ville han have bænkestokkene tilbage, men fik dem ikke. Erik tog så til Bredebolstad og hentede stokkene, men Torgæst kom efter ham. Ikke langt fra gærdet ved Drangerne kom det til kamp mellem dem. Der faldt Torgæsts to sønner og endnu nogle mænd. Herefter holdt de hver for sig en stor hjemmestyrke. Erik blev støttet af Styr og Ejolf fra Svinø, Torbjørn Vivilssøn og Torbrands sønner fra Alftefjord, mens Torgæst blev støttet af Tord Gjalders sønner og Torgejr fra Hiddal og Aslak fra Langedal og hans søn Illuge. Erik og hans mænd blev erklæret fredløse på Torsnæsting.

Erik gjorde sit skib klar i Eriksvåg, og Ejolf holdt ham skjult i Dimonsvåg, mens Torgæst og hans mænd ledte efter ham rundt omkring på Øerne. Torbjørn og Styr og Ejolf fulgte Erik ud forbi Øerne, og de skiltes som de bedste venner. Erik sagde, at han ville støtte dem, så meget som han overhovedet kunne, hvis de skulle få brug for ham. Han fortalte dem, at han ville prøve at finde det land, som Gunbjørn, Ulf Krages søn, havde set, dengang han drev vestpå over havet og fandt Gunbjørnsskærene. Erik sagde også, at han ville vende tilbage til sine venner, hvis han fandt landet.

Erik sejlede ud på havet fra Snefjeldsjøkel og kom fra havet ind til den jøkel, der hedder Hvidsærk. Derfra sejlede han sydover for at finde ud af, om man kunne bosætte sig der.

Den første vinter tilbragte han på Eriksø, omtrent midt for Østerbygden. Ved forårstide tog han til Eriksfjord og bosatte sig der. Samme sommer tog han ud i den vestlige ubygd og gav mange steder navne. Næste vinter tilbragte han på Eriksholmene ved Kvarvsgnibe, men den tredje sommer tog han helt op nordpå til Snefjeld og ind i Ravnefjord. Nu mente han, at han var kommet længere ind i landet end til bunden af Eriksfjord. Han vendte så om og tilbragte den tredje vinter på Eriksø ud for Eriksfjordens munding.

Sommeren efter sejlede han til Island og kom til Bredefjord. Vinteren tilbragte han hos Ingolf på Holmlåter. Det forår kom det til kamp mellem Torgæst og Erik, og Erik tabte. Herefter indgik de forlig.

Samme sommer tog Erik af sted for at bosætte sig i det land, han havde fundet, og som han kaldte Grønland. For det ville give folk stærk lyst til at tage dertil, sagde han, hvis landet hed noget godt